

Vergaderjaar 1988–1989

17 897

Algemene regeling van beslag op loon, sociale uitkeringen en andere periodieke betalingen

Nr. 10

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 22 februari 1989

C.D.A.-fractie

1. Het is niet een noodzaak tot overleg of raadpleging over vraagstukken buiten het voorlopig verslag die tot vertraging van de memorie van antwoord heeft geleid. Nieuwe probleemvelden of nieuwe vraagstukken zijn niet te berde gebracht. De leden van de C.D.A.-fractie kunnen hierop gerust zijn. Ontvangen brieven van burgers hebben weinig nieuwe gezichtspunten opgeleverd. Wel is overlegd met het Verbond van verzekeraars, zoals uit de memorie van antwoord blijkt is er een stelselherziening geweest van de sociale zekerheid die, voordat de contouren daarvan vorm kregen, enige onzekerheid bracht, en is het beslagrecht met het oog op de invoering van de boeken 3, 5 en 6 B.W. geheel herzien. Het werk aan dit wetsvoorstel heeft geleden onder de grote last van andere wetsvoorstellen die om de voorrang streden. Het oorspronkelijke ontwerp moest vrij ingrijpend worden herzien. Dit heeft tijd gekost.

2. Het wetsvoorstel brengt geen wijziging in de vrijheid van echtgenoten in de keuze van een huwelijksgoederenregime, waarover deze leden een vraag stelden. Ook zonder gemeenschap van goederen, zijn echtgenoten jegens derden aansprakelijk voor huishoudelijke schulden. Voor deze schulden mag de schuldeiser op beider vermogen beslag leggen. Uit het huwelijksgoederenregime volgt hoe de echtgenoten de gevolgen daarvan onderling moeten afrekenen, indien dat al moet geschieden.

3. De veronderstelling van de leden van de C.D.A.-fractie, dat de koopkrachttoeslagen voor de meerjarige (echte) minima niet onder de voorgestelde beslagregeling vallen, is juist. Het gaat daarbij immers niet om periodieke uitkeringen. Overigens hebben de desbetreffende regelingen thans geen werking meer.

4. De ondergetekenden onderschrijven de gedachte dat de deurwaarder er goed aan doet eerst de beslagvrije voet te noemen, als hij daarvoor tenminste genoeg weet van de gezinsomstandigheden, en pas daarna naar de inkomsten te vragen. Zij hebben echter de gedachte dit wettelijk vast te leggen niet gevolgd, daar in de praktijk soms een

andere aanpak vereist kan zijn. Is de schuldenares bij voorbeeld juist door haar man verlaten, dan kan de vraag naar de gezinssamenstelling – die de deurwaarder moet kennen om de beslagvrije voet te kunnen opgeven – een ongelukkige opening van het gesprek zijn. Deurwaarders zijn gewend te pogen een onwelkome boodschap zo te brengen dat de betrokkene ertoe komt de vervelende gebeurtenis nuchter onder ogen te zien. Deurwaarders zijn in het algemeen wel zo verstandig om met de kalmerende mededeling van de beslagvrije voet niet lang te wachten. Hoewel wij daarom aannemen dat deze handelwijze nu reeds bij loonbeslag standaard is en, na de uitbreiding die dit wetsvoorstel brengt, standaard zal blijven, hebben wij deze verwachting voor alle zekerheid nog eens uitgesproken in een brief aan het bestuur van de Koninklijke Vereniging van Gerechtsdeurwaarders.

5. Met de leden van het C.D.A. zijn wij het eens dat zowel het belang van de schuldenaar als dat van zijn schuldeiser veelal meebrengt dat het niet tot een faillissement komt. Daarom verwachten wij ook dat de schuldenaar veelal, zij het wellicht na enig tegenstribbelen, de op hem rustende opgaveplicht zal nakomen. Anderzijds gaan wij ervan uit dat een onwillige schuldenaar die financieel negatief staat, meestal ook niet wordt afgeschrikt door de dreiging met boete of dwangsom. Hij is er te wederspanning of te murw voor. Uiteindelijk belemmeren boete of dwangsom het verhaal voor de schuldeisers. Gijzeling behoort zeldzaam te blijven. Niet goed valt daarom in te zien welke effectieve sancties de schuldeisers tegen onwillige schuldenaren in handen kunnen worden gegeven.

6. Het belang van een spoedige invoering van de Wet op het consumentenkrediet erkennen wij. De nota naar aanleiding van het eindverslag betreffende wetsvoorstel 19 785 zal binnen afzienbare tijd worden ingediend.

P.v.d.A.-fractie

7. Met de leden van de P.v.d.A.-fractie gaan wij ervan uit dat de regeling gelijk moet zijn voor alle burgers. Daarmee lijkt ons moeilijk te rijmen hun mededeling dat hun bezwaren tegen een absolute beslagvrije voet zouden toenemen. Juist daarin ligt immers de waarborg voor gelijke werking van de regeling voor alle burgers. De beslagvrije voet is overigens in zoverre niet absoluut dat hij gelijke tred houdt met de ontwikkelingen van de bijstandsnormen en varieert naar samenstelling van het huishouden.

8. De wetgever zal de hoogte van de beslagvrije voet bepalen als uitkomst van een rechtvaardige afweging tussen de belangen van schuldeiser en schuldenaar. Over de juistheid van die afweging kan men van mening verschillen. De keuze die het wetsvoorstel doet is zo dicht mogelijk bij de bijstandsnormen bepaald. Dat de beslagvrije voet lager ligt, is inherent aan het leggen van beslag op inkomen dat niet of nauwelijks uitkomt boven het niveau van het minimumloon. Ook personen met een minimuminkomen dienen echter niet immuun te worden voor de gedachte, dat het aangaan van schulden meebrengt: schulden betalen. Bij het loonbeslag wordt de voorgestelde beslagvrije voet sinds 1981 toegepast. De ervaring daarmee geeft geen reden de hoogte van de beslagvrije voet nu te wijzigen.

9. In de Ambtenarenwet 1929 is voor ambtenaren een regeling met betrekking tot inhouding (schuldvergelijking), beslag en korting (informeel derdenbeslag) neergelegd. Met name voor wat betreft de hoogte van het bedrag tot hetwelk beslag is toegestaan, wijkt deze

regeling van de onderhavige af. In de praktijk wordt echter ook reeds de grens als bedoeld in artikel 1638g Burgerlijk Wetboek toegepast. Momenteel vindt interdepartementaal overleg plaats met betrekking tot een concept-wijziging van de Ambtenarenwet 1929 die er onder meer toe strekt om de regeling in genoemde wet te doen aansluiten bij die uit dit wetsvoorstel. Naar verwachting zal in de loop van dit jaar het overleg met de ambtenarenbonden over het concept-wetsvoorstel kunnen plaatsvinden.

10. Inderdaad is, zoals deze leden stellen, op de verruiming van de koopkracht van mensen met een minimuminkomen in de jaren zeventig daarna een daling gevolgd. De ontwikkeling is

1983	- 2,8%
1984	- 3,4%
1985	- 0,5%
1986	+ 1,2%
1987	+ 0,9%
1988	+ 0,1%

11. De koopkracht brokkelt dus niet steeds verder af. In 1986 is een keer ten goede ingetreden. Per saldo ligt de koopkracht van het sociaal minimum momenteel om en nabij het niveau van 1975. De verruiming van de koopkracht in het begin van de jaren zeventig heeft dus vrijwel volledig stand gehouden.

12. Inderdaad is het uitgangspunt van het wetsvoorstel dat slechts middelen voor de noodzakelijke levensbehoeften buiten beslag behoren te vallen. Dat uitgangspunt dwingt er niet toe de beslagvrije voet te bepalen op de volledige hoogte van de bijstand, aangezien in de bijstandsnorm ruimte aanwezig is voor de aanschaf van duurzame gebruiksgoederen, al dan niet via reservering of aflossing. Ook in de bijstand wordt deze ruimte op omstreeks 10% gesteld. Weliswaar wordt geen bijstand verleend voor betaling van schulden, maar als men het gekochte brood pas morgen betaalt, blijft de betaling van die schuld even goed een uitgave voor een eerste levensbehoefte. Wij zijn het geheel met deze leden eens dat ook recht moet worden gedaan aan hun opvatting dat ook mensen met een inkomen op minimumniveau naar vermogen hun verplichtingen behoren na te komen.

13. De grondgedachte dat men naar vermogen verplichtingen moet nakomen heeft het wetsvoorstel gemeen met de Gedragscode schuldsanering van de volkskredietbanken. Het verschil is dat bij schuldsanering maatwerk wordt geleverd, terwijl de wetgever algemene regels geeft. Verschil in uitkomst behoeft daar niet uit voort te komen, omdat een verstandige schuldenaar, al dan niet op aanraden van de beslagleggende deurwaarder, zal aansturen op schuldsanering, liefst voordat het beslag is gelegd, maar ook daarna komt dat wel voor.

14. In het voorstel is afzonderlijk rekening gehouden met de premies voor ziektekostenverzekering voor zover die niet in de bijstandsuitkering zijn begrepen. Voor wie zelf premie voor ziektekostenverzekering betaalt, geeft artikel 475d lid 3 een bijzondere regeling om die premie niet onder het beslag te laten lijden. Het voorgestelde artikel 84b van de Algemene Bijstandswet geeft het uitgangspunt aan dat bijstand voor bijzondere, door individuele omstandigheden bepaalde bestaanskosten buiten beslag blijft. Ook de extra bijstand in de vorm van een woonkostentoeslag is niet vatbaar voor beslag (zie de nota van wijziging onder C). In zoverre weerspiegelt het wetsvoorstel de gedachte die de leden van de P.v.d.A.-fractie naar voren brengen. Een nog verdergaande verbijzondering ten aanzien van bijzondere noodzakelijke kosten van het bestaan,

zou de regeling te ingewikkeld maken. Bedacht moet daarbij worden dat de gevallen waarin beslag wordt gelegd op het inkomen van iemand die dergelijke bijzondere noodzakelijke uitgaven heeft, voor zover bekend naar verhouding zeldzaam zijn.

15. Juist nu mag worden verwacht dat dit wetsontwerp in de praktijk veelal, mits tijdig op schuldsanering wordt aangestuurd, tot dezelfde uitkomsten zal leiden als de toestand tijdens schuldsanering, is er geen goede grond voor een overstap naar een stelsel van een variabele beslagvrije voet. De beslagvrije voet volgens het wetsvoorstel varieert al overeenkomstig de bijstandsnormen. Een goede grond om een overmaat aan woonlasten op de toevallige schuldeisers af te schuiven, zien wij niet. Overigens zien wij geen reden waarom aan het verstandige optreden van de deurwaarder, waarop deze leden wijzen, een eind zou komen onder de werking van de voorgestelde bepalingen.

16. Als eerste verduidelijking waaraan deze leden behoefte uitten gaan wij in op het geval van bewoners van inrichtingen zoals bejaardenoorden met een toelage voor persoonlijke uitgaven. Op dit geval ziet artikel 475d, tweede lid: De kosten van verpleging en verzorging alsmede twee derden van de toelage voor persoonlijke uitgaven en van de vakantie-aanspraak vallen buiten het beslag. Van deze toelage, per 1 januari 1989 f 326,93 per maand voor een alleenstaande, zal dus f 217,96 buiten het beslag vallen.

17. Heeft een schuldenaar een IOAW-uitkering die lager is dan de bijstandsnorm, dan verandert dat niet de hoogte van de beslagvrije voet. Die is immers onafhankelijk van iemands inkomen. Als de «onvolledige» IOAW-uitkering niet in aanmerking komt voor aanvulling met bijstand, zullen er in de regel middelen zijn waarmee voor de toepassing van de IOAW geen rekening wordt gehouden, maar bij toekenning van bijstand wel. Men denke bij voorbeeld aan alimentatie. Slechts het deel van het inkomen dat de beslagvrije voet te boven gaat, wordt door het beslag getroffen.

18. Bij samenwoning van al dan niet gehuwde partners belooft de beslagvrije voet 90% van de bijstand voor een echtpaar en wordt de tweede zin van artikel 475d, tweede lid, toegepast. In het voorbeeld waarin beiden slechts een 50% AOW-uitkering ontvangen, bedraagt de beslagvrije voet van iedere partner 45% van f 1629,02 (de bijstandsnorm van een echtpaar inclusief vakantiegeld per 1 januari 1989) = f 733,06. Op grond van het derde lid wordt dit bedrag met de premie van zijn ziektekostenverzekering verhoogd.

19. Heeft de schuldenaar geen eigen inkomen, dan is geen beslag mogelijk.

20. Schuldenaren die jonger zijn dan 18 jaar hebben geen zelfstandig recht op bijstand. Om die reden geldt voor die categorie een beslagvrije voet van 90% van de bijstandsnorm voor een achttienjarige.

21. Beslag is slechts mogelijk tegen een schuldenaar. Of zijn partner mede aansprakelijk is voor zijn schulden, hangt niet af van de voorgestelde bepalingen. Die aansprakelijkheid kan er slechts zijn, wanneer de partner zich daartoe zelf verbonden heeft of wanneer het uit de wet volgt. Men denke aan huishoudelijke schulden van gehuwden en aan schulden die in een huwelijkse gemeenschap vallen. In dit wetsvoorstel wordt slechts rekening met een samenwonende partner gehouden bij het bepalen van de hoogte van de beslagvrije voet van de schuldenaar zelf. Is de schuldenaar gehuwd of woont hij samen, zodat hij niet voor indivi-

duale bijstand in aanmerking kan komen, maar zo nodig wel voor gezinsbijstand, dan bedraagt zijn beslagvrije voet 90% van de bijstandsnorm voor een echtpaar, indien de partner geen eigen inkomen heeft. Heeft de partner eigen inkomsten gelijk aan of hoger dan 45% van de bijstandsnorm voor een echtpaar, dan wordt de beslagvrije voet van de schuldenaar verminderd tot 45% van de bijstandsnorm van een echtpaar. Dit volgt uit de tweede zin van artikel 475d lid 1. De grondgedachte is enerzijds dat de beslagvrije voet individueel is, dus 45% voor elk van beiden wier bijstandsnorm die van een echtpaar is, en anderzijds dat de partner die niet aansprakelijk is, ook niet behoeft te betalen.

22. Wij achten de veronderstelling van de leden van de P.v.d.A.-fractie ongegrond, dat aanvaarding van dit wetsvoorstel in relatie tot de verlaging van de vrijstellingsnorm onroerend goedbelasting de kans voor een aantal mensen zal vergroten dat zij in de schulden raken. De vrijstellingsnorm is niet van het inkomen afhankelijk gesteld maar van het onroerend goed. Voor zover de vraag van de leden van de P.v.d.A.-fractie mede betrekking heeft op de kwijtscheldingsnormen van de rijksbelastingdienst merken wij op dat de bijstelling van deze normen niet een directe relatie heeft met het onderhavige wetsvoorstel. In het op 10 september 1987 gevoerde mondelinge overleg met de vaste Commissie voor Financiën van de Tweede Kamer heeft de Staatssecretaris van Financiën er op gewezen dat de voorgenomen verlaging van de kwijtscheldingsnormen is ingegeven door het zoeken naar aansluiting bij de nu reeds in (onder meer in artikel 1638g van) het Burgerlijk Wetboek neergelegde wettelijke bepalingen ten aanzien van de beslaggrenzen. De verlaging van de kwijtscheldingsnormen, die overigens zal plaatsvinden door deze normen gedurende een reeks van jaren niet aan te passen aan eventuele verhogingen van de bijstandsnormen, is niet afhankelijk van het al dan niet aannemen van dit wetsvoorstel (zie kamerstukken II, 20 200 hoofdstuk IX, nr. 17).

23. Anders dan de leden van de P.v.d.A.-fractie zien wij geen zodanig verband tussen dit wetsvoorstel en het wetsvoorstel op het consumentenkrediet dat dit zou moeten leiden tot opschorting van de behandeling van het wetsvoorstel. Overigens geldt de hier voorgestelde beslagvrije voet nu reeds bij loonbeslag, en dus voor het overgrote deel van degenen die een inkomen hebben. Anderzijds bestaan al wetten op deelgebieden van het consumentenkrediet. De voorgestelde Wet op het consumentenkrediet moet de plaats worden van regelingen die een onverantwoorde kredietverstrekking moeten tegengaan. Zoals reeds meegedeeld zal bevorderd worden dat de nota naar aanleiding van het eindverslag betreffende wetsvoorstel 19 785 zo spoedig mogelijk zal worden ingediend.

24. Het feit dat tussen het voorlopige verslag en de memorie van antwoord veel tijd is verlopen, betreuren wij, maar dat vermindert de behoefte niet aan een wettelijke regeling die de bestaande ongerechtvaardigde ongelijkheid opheft. De strekking van de opmerking van de leden van de P.v.d.A.-fractie in dit verband dat onzerzijds de indruk wordt gewekt dat niet aan oplossing van het schuldenvraagstuk wordt gewerkt, ontgaat ons.

25. Met de opmerking over de groeiende schuldenlast wilden wij niet suggereren dat die vooral wordt veroorzaakt door mensen met een uitkering, maar dat de toestand moet worden beëindigd waarin juist voor hen de verleiding groot is doordat de wet thans vrijwel geen beslag op uitkeringen toelaat.

26. Ten aanzien van schuldsanering volgen sociale diensten en gemeentelijke kredietbanken de volgende werkwijze. Bijstand om

schulden af te lossen kan, behoudens zeer bijzondere omstandigheden in het individuele geval, niet worden verleend. De gemeentelijke sociale diensten hebben dus niet de mogelijkheid om zelf schulden te saneren. Wel wordt geregeld op verzoek van de betrokkene bemiddeld om tot een regeling voor de betaling van schulden te komen. Daartoe wordt dan contact opgenomen met de schuldeisers, gemeentelijke kredietbanken en eventuele andere instellingen voor financiële hulpverlening. Getracht wordt zo mogelijk tot een algehele schuldsanering te geraken, waarbij de betrokkene zich uiteraard verplicht de opgelegde aflossingsverplichtingen na te komen.

De gemeentelijke kredietbanken hanteren bij schuldregelingen doorgaans de gedragscode van de Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet. Zowel schuldsanering (door het verlenen van een saneringskrediet) als schuldbemiddeling (door een regeling te treffen met de schuldeisers) komt voor.

27. Over de samenstelling van de groep schuldenaars naar inkomenshoogte en inkomensbron alsmede naar omvang en aard van hun verplichtingen ontleen wij het volgende overzicht aan K. de Vos en A. J. M. Hagenaars, *Inkomens, bestedingen en schulden in Nederland ISBM 90326395585*, welk overzicht betrekking heeft op het jaar 1983.

Overzicht van schuldenaren naar inkomenshoogte en inkomensbron

Inkomensgroep	aandeel in % met schulden	gemiddeld schuldbedrag	aflossing rente per jaar
minima	32,1%	f 7 349	f 1 762
1 – 1,25 × min. ink.	19,5%	f 5 649	f 2 138
1,25 – 2 × min. ink.	25,2%	f 8 112	f 2 570
2 – 3 × min. ink.	30,2%	f 10 396	f 3 778
boven 3 × min. ink.	33,8%	f 21 038	f 4 239
totaal	26,5%	f 9 367	f 2 951
Aktieven	30,9%	f 9 874	f 3 043
Niet-aktieven	18%	f 7 581	f 2 615

In dit overzicht zijn hypotheekschulden niet opgenomen. Overigens is uit dit onderzoek de aard van de schuldverplichting niet op te maken.

28. Inzicht in schuldsituaties kan ook worden ontleend aan gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek die in het kader van het Sociaal Economisch Panelonderzoek (SEP) worden verzameld. Op verzoek van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft het Instituut voor Sociaal Wetenschappelijk Onderzoek (IVA) te Tilburg de SEP-gegevens van oktober 1986 geanalyseerd. In deze analyse wordt het begrip problematische schuldsituatie gedefinieerd als het hebben van een lopende lening in combinatie met betalingsproblemen ten aanzien van huur/hypotheek, gas/water/ elektriciteit, schulden moeten maken om rond te kunnen komen en/of schulden moeten maken om duurzame consumptiegoederen aan te schaffen. De resultaten van dit onderzoek zijn in onderstaande staat weergegeven:

Inkomenscategorie	Percentage huishoudens in een problematische schuldsituatie in 1986
minder of 1 × het minimum	10,5
1 – 1,25 × minimum	9,8
1,25 – 2 × minimum	7,7
2 – 3 × minimum	5,5
boven 3 × minimum	6,6
totaal	7,7

29. Over de door de leden van de P.v.d.A.-fractie naar aanleiding van kritiek en suggesties van kredietbanken opgeworpen kwestie betreffende de werking van de Faillissementswet ten aanzien van privé-personen merken wij het volgende op. De door deze leden ter sprake gebrachte Commissie-Mijnssen heeft tot taak advies uit te brengen over de vraag of en in hoeverre een wijziging van de Faillissementswet – in het bijzonder betreffende de regeling van de surséance van betaling – wenselijk is. Voor het hiervoor bedoelde gecompliceerde vraagstuk is reeds de aandacht gevraagd van de commissie. Wij achten het niet gewenst over dit vraagstuk een opvatting kenbaar te maken voordat de Commissie-Mijnssen haar werkzaamheden zal hebben afgerond. De verwachting lijkt overigens niet gewettigd dat die opvatting een zo grote weerslag op de regeling van het beslag op periodieke betalingen zou hebben, dat het werk aan dit wetsvoorstel zou moeten worden onderbroken.

V.V.D.-fractie

30. Tot de redenen waarom de memorie van antwoord lang op zich heeft laten wachten, behoort naast de algemene moeilijkheden, zeker ook de zware belasting van betrokken wetgevingsambtenaren.

31. Zoals vrijwel steeds, wanneer de redactie van een wetsvoorstel waaraan al zorg is besteed, vervolgens nog eens wordt vereenvoudigd, zijn vele andere mogelijkheden beproefd voor het wijzigingsvoorstel dat nu ter tafel ligt. Een verdere vereenvoudiging op grondslag van bijstandsnormen die eensdeels individuen betreffen en anderdeels een echtpaar of daarmee gelijkgestelde partners tezamen, is niet gevonden. De grote inspanning waarvan de nu aanhangige teksten de neerslag vormen, is juist verricht omdat het hier een regeling betreft die vele mensen aangaat. Wel is in de tweede nota van wijziging de formulering van artikel 475d, eerste lid, vereenvoudigd als gevolg van een globale verwijzing naar het Bijstandsbesluit landelijke normering in plaats van een verwijzing naar de desbetreffende artikelen van het besluit die om de zoveel tijd aan aanpassingen onderhevig zijn. Hieronder wordt deze herformulering nader toegelicht.

32. Een regeling van aansprakelijkheid voor fouten die afwijkt van het gewone recht, bevat het wetsvoorstel niet. Wel is geregeld dat de gevolgen van fouten ten spoedigste ongedaan moeten worden gemaakt, wanneer de beslagvrije voet van de schuldenaar daardoor niet geheel in acht is genomen. Daarnaevens verwachten wij geen behoefte aan een extra vergoeding in dergelijke gevallen, tenzij er bijzondere schade is veroorzaakt en de schuldenaar daarvan geen verwijt kan worden gemaakt. In zulk een geval biedt het gemene recht voldoende mogelijkheden om de schuldige voor de schade aan te spreken.

33. Wanneer beslag is gelegd, heeft de beslaglegger voor het aan de schuldenaar uit te betalen bedrag boven de beslagvrije voet een voorsprong boven anderen die aanspraken hebben uit hoofde van overeenkomst of betalingsverplichtingen uit anderen hoofde. Deze anderen kunnen evenwel ook hunnerzijds beslag leggen. Het door de leden van de V.V.D.-fractie in hun laatste vraag genoemde opsouperen vindt op deze wijze plaats.

De nota van wijziging

34. De wijziging van het voorgestelde artikel 475d, eerste en tweede lid, beoogt de gedetailleerde verwijzing naar artikelen en onderdelen van het Bijstandsbesluit landelijke normering te vervangen door een verwijzing naar de normen van dat besluit. Hierdoor wordt voorkomen

dat toekomstige wijzigingen van dit besluit ook steeds tot wijzigingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zouden moeten leiden. Aansluiting bij de normuitkeringen van het Bijstandsbesluit landelijke normering houdt in dat bij het bepalen van de beslagvrije voet toeslagen op de uitkering voor premie ziektekostenverzekering en voor woonkosten buiten beschouwing blijven, evenals een aftrek vanwege een of meer onderhuurders of kostgangers. Deze aansluiting betekent wel dat de beslagvrije voet wordt afgestemd op de lagere uitkering in geval van woningdeling.

35. De wijziging van het vierde onderdeel van artikel 1465 Burgerlijk Wetboek is aangebracht om bij uitzonderingen op de mogelijkheid van schuldvergelijking op ondubbelzinnige wijze verband te leggen met het gedeelte van schulden dat van derdenbeslag is uitgezonderd.

36. De voorgestelde aanvulling van artikel 84b, tweede lid, van de ABW beoogt de mogelijkheid uit te sluiten dat ook beslag zou kunnen worden gelegd op naast de normuitkering verstrekte woonkostentoeslagen. Deze uitsluiting is in overeenstemming met het beslagverbod op bijdragen ingevolge de Wet individuele huursubsidie.

37. Uitgangspunt van het vijfde lid van artikel 576 van het Wetboek van Strafvordering is geweest een zekere analogie met artikel 1638g van het Burgerlijk Wetboek te bereiken. Nu deze laatste bepaling in dit wetsvoorstel veranderd wordt, ligt een analoge wijziging van artikel 576, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering voor de hand. Voorts is de wijziging van het hier bedoelde artikel uit het Wetboek van Strafvordering wenselijk teneinde met betrekking tot het hanteren van een grens waaronder geen derdenbeslag mag plaatsvinden, harmonisatie van wetgeving te bereiken.

38. Van een vernummering van de leden van artikel 32 van de Pensioen- en Spaarfondsenwet als voorgesteld in artikel XIII wordt afgezien, omdat in de praktijk veelvuldig naar het huidige vierde lid van dit artikel wordt verwezen en dit als het ware een eigen leven leidt. Vernummering zou dan ook aanleiding vormen tot veel verwarring.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman